

Good morning teacher!

Door Chiara Somers

'Good morning teacher' klinkt het als de dag wordt geopend. Het is even wennen als je dit voor het eerst hoort. Het heeft iets bijzonders. Op 30 januari 2009 begon eindelijk mijn grote reis. Ik ging voor drie en een halve maand naar St. Maarten om daar de cultuur en het onderwijs te ervaren. Ik verbleef op de Sr. Marie-Laurenschool.

De directeur van deze school is Henri Brookson, een groot voorstander van het ErvaringsGericht Onderwijs. Aangezien mijn eigen interesses uit gaan naar dit concept, was dit een mooie kans om dit met het leren kennen van een cultuur te combineren.

De school start om 07:30 en eindigt om 12:45 uur. Dit om te voorkomen dat de kinderen op het heetst van de dag op school zijn. Een groot gedeelte van de school bevindt zich buiten. Stap je het klaslokaal uit, sta je letterlijk 'buiten op de gang'. Mijn verwachting was dat er weinig materialen waren en dat de klassen er armoedig uit zouden zien. Maar dit beeld bleek totaal niet te kloppen. De klas zag er gezellig uit, de kinderen werkten in groepjes en er was genoeg materiaal om mee te werken. Er stonden zelfs drie computers met internetverbinding in de klas.

Op St. Maarten wordt voornamelijk Engels gesproken, maar ook Spaans, Papiaments en een beetje Nederlands. Op de school is de instructietaal Nederlands. In de eerste twee jaren op school wordt er vooral Engels gesproken. Vanaf groep 3 gaan de kinderen lezen en schrijven in het Nederlands. Je kunt je voorstellen dat dit heel moeilijk is als je totaal geen ervaring hebt met de Nederlandse taal. Er ontstaat meteen vanaf het begin een achterstand. Deze achterstand wordt niet meer ingehaald in de basisschoolperiode. Naast het Nederlands krijgen ze vanaf groep 3 een aantal uren per week Engels. De onvoldoende beheersing van de taal speelt flink door in de andere vakken, denk aan rekenen, begrijpend lezen en wereldoriëntatie.

De levensstandaard van de mensen in St. Maarten is niet hoog, en in verhouding zijn de producten duur. St. Maarten is een klein eiland en kan geen werkgelegenheid bieden voor alle mensen op het eiland. Dat betekent dat beide ouders werken of dat ouders werkloos zijn. Kinderen zijn veel alleen thuis en moeten voor zichzelf zorgen. Een groot gedeelte van de kinderen gaat naar school om even de thuissituatie te ontvluchten, om zich even kind te voelen. Door de problemen van de ouders kunnen de kinderen de dupe worden; het vertrouwen wordt beschadigd. Ik vond het belangrijk op mijn stage om dit vertrouwen terug te winnen. Om de kinderen te laten zien dat ze iets waard zijn en dat ze met hard werk kunnen bereiken wat ze willen. Maar het allerbelangrijkste wat je deze kinderen op school kunt geven, is aandacht en liefde. Ik heb respect voor de leerkrachten die hier les geven. Zij proberen om ondanks alles het beste uit de kinderen te halen.

Chiara Somers
somersc@kempel.nl
Student Pedagogische Hogeschool de Kempel te Helmond